

România mea

De Dan Darius Andrei

Într-o vară trecătoare ,
Pe câmp a picat o floare.
Din fir de aur şlefuit,
De câmp acoperit.

Pe pământ s-a încleştat,
Şi libertate i s-a acordat.
Unui copil neajutorat,
Cu dorinţa de-a ajunge respectat.

Pe un loc înzestrat,
O altă floare s-a plantat
Pe un loc sfinţit de lume
România , al său nume.

Din Dacia străveche,
Dintr-o veghe de sus din cer.
Un înger cade încet în ger,
Cu o sfinţenie de ler.

În natura înnăscută
Ca o stea brav iubită
Castelul Bran din piatră sfântă
Uitat acolo, ne aşteaptă.

Cazinoul din Constanţa,
Dărâmat, uitat de lume
Singuratic lângă ocean
Vrea scăpare de pe lume .

Castelul Peleş, o minune
Stă-n Sinaia, vizitat de o mulţime
Şic, curat şi îngrijit
Dar de bătrâneţe e moleşit ,

Coloanele din Limpedeia
Un munte zgâriat de fiare
Dintr-o piatră revărsată
Pierdută prin natura lată.

Arcul de Triumf se-n vârte-n cerc,
Cu mii de mașini ce-l ocolesc
Cu nepăsare și chiar fără respect
Gunoii pe lângă el fără ca nimeni să tragă vreun aspect.

Coloana Infinitului crește răbdător
Dar când va ajunge la final Vă pica ușor
Din mii de romburi duplicate
De sute de ani aranjate.

Din gunoi se duce totul
Nepăsarea-șiare locul
Din popor îmbogățit
Doar slinul are de vorbit.

Nu mai batjocăriți țara
Că doar una e pe lume
Dacă noi n-o merităm
Atunci să mergem pe altă lume .

Școala Gimnazială „Dumitru Hera ” Bătești

Clasa a VI-a

Profesor îndrumător: Chiriacoglu Ruxandra